

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertiu[m] est gloriosa honorificatiue sanctitat[is] declaratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ser. de sc̄to Antonio abate.

Secundum est spiritualis

deuotio interni desiderij. Charitas ei di-
xente hois p deuotione et desideriu in ce-
li eleuat. Brus aut Antoni⁹ assidu⁹ et p/
ing erat i oratione adeo ut merito dici pos/
sit sc̄te deuotōis exēplar acq speculū. La-

lis aut deuotio ex pfectio charitatis pcf/
dit. Fulget⁹ in qdā ser. Ubi est dilectois
thesaur⁹ ubi sequit cogitatiois affectus. i.
desideriu amoris. Est aut aduerceduz

triplicē esse charitatē. Prima est tepida
cū vice ho ita deū diligit et maluſ relinqt

et bonu facit; sed singlares ḡas mīme sen-

tir. Ber. De freqnt iust⁹ adest ad meri-
tu no at ad solariu; id vtil⁹; ist⁹ iocūd⁹

Sedā est calidā: cum cor hois s̄t agif

gra et dulcedine sentit et oēm affectum ad

deū dirigit. Greg. viii. li. moral. Sū nō
nulli iust⁹ qdā cōprehēdū culmē pcf/
ctōis accētri dū altiora inter⁹ appetū:

exten⁹ cūcta dreliquit. Hec ille. Lōsola-

rio epalii maxime spedit hunc charitatis

gradū. Aug. li. lxxvii. q. Charitas ve-

nenu est spes adipiscend⁹ et retinend⁹ re/
ti epalii. Tertia est feruenda. s. cū cor et

bullit et seipm p nimio deuotōis deside-
rio psumit. q. d. ad deū cū ps. Quē mo-

du desiderat ceru ad fontes aq̄p: ita desiderat alia mea ad te de⁹. Hmo erat chari-

tas bti Antonij: quā patā oñdebat excelsi-

lēta sue deuotōis: vt patere pōt inuenti

legendā. In tali aut deuotōe acq charita-

te lōgo tpe pseuerant. Nā. lxxv. anis in

eremo virit. vbi sp magis ac magis in gra-

dei ac deuotōe pseuerat. Lēcelimo aut et qn-

to sue erat anno glosus mltū et meritis

copiosissim⁹ in pace hent sub Lōstantino

q cepit circa annū dñi. cccl. Aug. xij. co-

fe. Quāto amor p̄ accēdit: tato spirit⁹

magis surſū fert: nec qdā donec ad locum

veniat in q dētē veram inueniat. s. in deo.

hec ille. Loga illa bti Antonij pseueranta

in deuotōe acq orōnib⁹ assiduis eundem/
ter ondi pcellerez charitaz sue feruorem.

Lepidi q̄pe hois deuotio sepe frangit p/
cedū. sed deuotio feruidi sg in dies robo/
raf. Theophil⁹ in breuiloq̄ diuerlap ar-
tiū dr. In paruo igne vitz frangit. in ma-
gno solida Rō. q̄ p̄ ignis non est tan-
te p̄lū; vt pos̄ simul et semel circuquag

vim ignitiuā inducere. Per ignē intelligit
amo. Lu. ch. Ignē veni misere in tem-
Per vitz aut intelligit ho p̄p̄ nature stra-
gilatē. Lū ḡiste debilis dactiōis ēfā
ḡis ho p̄ credū. sed cu ignis ille yebemis
est sp magis ac magis roboret. Aug. La-
lis est vnu quisque q̄lis sua deuotor.

Tertiū est virtualis affe-
ctio sustinēdi martyrii. Hec q̄pe signum

est clarissim⁹ feruide charitatis. Ioan. xy.

Maiorē charitatē nemo hz vt aia su. po.

q̄s p̄ amic⁹ suis. Brus aut anton⁹ mira-

bil ad martyriū p̄ dñi sustinēdū affida-

tur. Lū em̄ Daximian⁹ impator chia-
nos occideret: ipse martyres seqbas vici

eis martyr fieri merereb. et vehementē

stabat eoq cū ceteri martyrib⁹ nō occidi-
bat. Lan. vi. Fortis est vt mors dilectio.

Appet iḡt ex dīc̄ feruor sue dilectionis

in deū. Ex q̄ et appet q̄ dilect⁹ fuit deo et

Nāq̄t d̄t saluator. Joā. xiiij. Qui oligi-
me diligis a p̄ meo: z ego diligā ei.

Erit q̄d oñdit qm brus anton⁹

Dilect⁹ fuit dō zc. est glosa sue san-

ctitatis declaratio. i. Reg. viii. vige-

dns. Quicūq̄ honosifica ueris mei glori-
cabo eu. Et Jo. xv. Siq̄s mihi miseraue-
rit: hono. eu p̄ m. Declarata ē aut glosa

multū sc̄itas et p̄cipue triplo

Primo in sc̄tissima filioz querlatōe

Secundo in copiosissima miraculoz opere

Primo in sanctissima fili

or sp̄ualiū querlatōe. Nā ei⁹ exēpō mlti

mūdū abnegātes ad eremū couolarunt:

multicq̄ sub ei⁹ institutōe reglari i sc̄itāz

posito fuerunt educati. Amb. in qdā ser.

Lū dicat sc̄ptura diuina Bla p̄is et fili

sapiē. qntē bui⁹ sunt glie q̄ rator. filiū

sapia et deuotio letat̄. Hec ille. Un pa-

lus ad Thef. scribēt̄ q̄s in chīa fide muti-

erat: dixit. i. Lef. i. Que est nīa spes aut

gaudiū et corona glie. Nāne vos aī dñis

estis glia nostra et gaudiū.

Secundo in certissima my-

sterioru reuelatōe. Dat. x. Reuelatōe

paruulis. Dān. i. Est deus in celo reue-

ans mysteria. In celo inq̄. i. in coide-

Descō Sebastiāo Fo. CLXXIII

lesti lumine grēz et stellis frugū pōrnaro: cuſū
iulmo di erat cor b̄i Antoniū. Multa iigit
mysteria sibi reuelata sunt. Quadaz vice
dū in spī rāpē esset: totū mundū laqis se
inīcē concēctib⁹ plenum vīdit. Et exela
mās ait. O q̄s istos enadet: Et audiuit.
Hūlitas. Ite dū semel in eremo varijs
impugnēt cogitatib⁹: dixit. Dñe yolo sal
lus fieri: ed nō p̄mitēt cogitacōes mee.
Et surgēs exiuit foras: z vīdit qndam se/
dente atq̄ operantē: z deinde surgentē z
erantē. Erat autē angelus dñi: z dixit ei.
Sic fac z salu⁹ eris. Item aliquid dū cū fra/
trib⁹ oparet Antoni⁹. Iuficēs in celum
cum tristē vīstōne vīdīsser: puolur: aū deū
rogauit ut furū sc̄l auerteret. Frib⁹ ylo
sug hoc eu interrogantib⁹: cū lachrymīz z
singultū dixit q̄ inaudītū sc̄lus seculūm
mineret. Evidēs in q̄tāltare dei circūdatuz
a mīlitūdīe eaq̄ q̄ calcib⁹ oia discepēbat.
Vag em turbine fides catholica sybue: //
te: z hoies iumēr: silēs ch̄ri sacra diripi⁹
ent. Post duos aut annos erūpētes arria
ni ecclie vītātē inciderūt: z super altaria
ch̄rianoq̄ istar ouū occiderūt. Lū aū dux
qdā egyp̄ti arrian⁹ noie Ballachi⁹ ita ec
dēshā dei ifestaret vt vīgines z monachos
mūdātos publicē p̄beraret: sic ei sc̄psit an/
toni⁹. Videō irā dei sup te vīcētā: tā vīsi
ne qsc̄ ch̄rianoz ne tc̄. Infelix legit epi
stola z irrītēt: z in ea extreās in terrā piec:
er portatores vīberavit. Post dies aū qndq̄
equū suū māsuetissimūz insidēs: moris
ip̄s⁹ eq̄ ad terrā pīcīt: corrolisq̄ ac lace/
ratis currib⁹ infra tridū expirauit.

Lertio i copiosissima mis
raculoꝝ opatiōe. In mōte quippe illo ad
quē semel vt s̄ dixim⁹ fugit: et ibi p̄ virgin
sianno manēs innūer: coruscavit mira/
culis. Multipl̄ pfecto varijs coruscavit
miraculq̄. Vide legendas. Ps. Scrote.
q; dñs sc̄m suū mirificauit. Ex his itaq̄
patet qm̄ glōsūs Antoni⁹ dilect⁹ deo fuit
et homib⁹: z eius memoria in bñdicōe ē
Prouerb. x. Memoria iusti cum laudib⁹.
Hunc ḡ laudem⁹ z vt patronū z aduocā/
tū apud deū inuocem⁹: q̄tin⁹ glōs̄ ei⁹ p̄cī/
bus: dīlecti deo fieri z ad celestib⁹ glē bñdi
cionē puentre mereamur. Amen.

De bō Sebaltiano Sermo.

Estimonio fi

dei pbati inuenti sunt. Heb. xij
Fides vera p̄sistit in tribus.

Primo in corde sine hesitacione. q; h̄z

extra de heret. c. Dubi⁹. Dubi⁹ in fide ifsh

delis est. Jac. i. In fide nihil hesitāt. Au

gust. de vera innocētā. Sine fide falsa est

oīs virt⁹: etiā in bonis morib⁹.

Secō i

oris p̄fessiōe: si vīz h̄o interroget de ea a

fidei p̄ficiōib⁹. Ro. x. Lorde credis ad

iusticiā: ore aī p̄fessio sit ad salutē. Mat.

p. Qui coſtebit me corā hoib⁹: coſtebor

et ego eu corā p̄meo. Qui autē negauit

rit me corā hoib⁹: negabo z ego eu coram

p̄meo q̄ in celē. Et ḡ p̄fessio fidei oī ne

cessitate salutē: p̄ loco z tpe: vt dī sc̄s tho

mas. q. q.

q̄ omīssōem hūc cō

fessiōis subtraheret honor deo debit⁹: yl

etiam vītūs primis impēdēda. puta s̄v

q̄s interrogatus de fidei taceret: z ex hoc

crederet q̄ nō haberet fidem: vel q̄ fides

non esset vera: vel alij per eius taciturnitātē

ētē auerterent a fide. In huiusmodi inq

uā casib⁹ confessio fidei est de necessitātē

salutis. Hec Tho. **T**ertio cōſtitit

Fides vera in operis completiōe. Isidor⁹

Beatus est qui bñ credit z credēdo be

ne viuit. De tali dī. Mar. xl. Qui credē

derit z baptizatus fuerit saluus erit. De

tali etiā fide dicū verba p̄posita de sancti

p̄ testimonio fidei probati inuēti sūt. Be

atus autē Sebaltianus tripli fidei testi

mōno. pbatus inuentus est.

Primū est testimoniuā doctrinalis inq

structionis.

Seundum est testimoniuā dīmīpālis

operationis.

Tertiū est testimoniuā vīctorīalis tri

ump̄phantōis.

DRUM iigit testimoniuā est doctrinā

z dīmī instrūctio. Sicut dicit Aub

gust. Fides est illuminatio mentis

ad signā veritātē. Brūs iigit sebaltianus

docendo z p̄fortando ch̄rianoz in tornēz

tis dabat euīdēs testimoniuā fidei sue: siy

cūt doctor docendo alios dat testimoniuā

sc̄ie sue: iuxta illō ph. i. metaph. Scientis

signū ē possi docere. Docebat aīg beatus

Sebaltian⁹ in p̄tute fidei tripli.